Вип. III. Р. 1911. Ч. 47.

ХРОНІКА

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА

У ЛЬВОВІ.

Справоздане за місяці: май—серпень.

Засїданя Видїлу.

V зас. дня 10 мая.

1) Принято до відомости, що голова проф. М. Грушевський зложив від Товариства на домовину дійсного члена П. Житецького в Київі вінець, а вдові кондоленцію і промовляв на похороні. 2) Принято до відомости справоздання книгарень у Київі і Харкові і сконстатовано зовсїм нормальний їх розвій. З уваги на те постановлено в недовзї заснувати ще одну нову філїю. 3) Постановлено скликати загальні збори на 5 червня, о 4 годинї по полудни зі звичайним порядком дневним. 4) Признано: а) Ма-

ксимови Гехтерови в Київі 500 кор. підмоги. 6) Дру Юліянови Гірнякови у Львові 500 кор. зворотної підмоги на виїзд для студій за границю. 5) Ухвалено надрукувати виїмково працю дра Ю. Гірняка по німецьки в числї 450 примірників і з того дати йому на власність 15 примірників. 6) Постановлено повідомити фільольоґічну секцію, щоби друкувала твори М. Шашкевича у „Збірнику" секції, коли не хоче випускати їх звичайною правописю. 7) Признано д. Вол. Дорошенкови двомісячну відпустку, числячи її від 19 цвітня. 8) Постановлено закупити для музея вишивки від д. Андрусевича.

VI зас. дня 28 мая.

1) Постановлено числити гонорар за працї, друковані в „Укр. руській Бібліотецї", в відношеню $^5/_8$ до формату „Записок". 2) Признано постійним співробітникам бібліоґрафічного відділу „Записок" 200 кор. 3) Заіменовано д. Ів. Джиджору заступником бібліотекаря в платнею 120 кор. місячно. 4) Принято до відомости секретарське й рахункове справоздане за 1910 р., призначене для загальних зборів. 5) Признано д. Мих. Мочульському підмогу на порятоване здоровля в квоті 500 кор. 6) Принято до відомости, що чистий дохід із академії, уладженої в честь памяти Т. Шевченка, виніс 391·86 кор. Сї гроші постановлено передати на будову памятника в Київі. 7) Постановлено закупити до музея збірку глиняного начиня зі Старих Кут. 8) Принято одного нового члена.

VII зас. дня 2 червня.

1) Принято умову друкарні з д. Ант. Крушельницьким у справі друку й накладу його читанок для ґімназій. 2) Постановлено відступити безплатно „Медичній Громадї" у Львові вибір книжок до номінальної вартости 100 кор. 3) Принято одного нового члена.

VIII зас. дня 5 червня.

1) Справджено повновласти заграничних членів, прислані для заступства їх на зборах, і постановлено предложити їх загальним зборам. 2) Затверджено дійсними членами в фільольоґічній секції: а) Константина Михальчука, звісного українського язикознавця в Київі. б) Миколу Петрова, вислуженого професора духовної академії в Київі.

IX вас. дня 7 червня.

1) Виділ уконституував ся так:

М. Грушевський, голова і референт наукових видань.

Гр. Пежанський, заст. голови і технїчний референт камениць

В. Гнатюк, секретар.

І. Джиджора, заст. секретаря.

В. Козловський, касієр, маґазинер і референт рахункового діловодства.

В. Охримович, контрольор.

С. Томашівський, референт друкарнї і переплетнї.

М. Мочульський, референт книгарнї.

О. Роздольський, референт бібліотеки й музея.

Ф. Евин, референт правних справ.

2) Покликано до Виділу на час неприсутности д. М. Мочульського заступника дра Ф. Евина, а заступство реферату книгарнї передано на той час дру С. Томашівському. 3) Вибрано нові адмініcтраційні комісії так:

Комісія для заряду каменицями:

Ф. Евин. В. Козловський. Гр. Пежанський.

Друкарняна комісія:

В. Козловський. В. Охримович. С. Томашівський.

Книгарняна комісія:

В. Козловський. В. Гнатюк. М. Мочульський.

Бібліотечна комісія:

В. Гнатюк. В. Козловський. О. Роздольський. С. Томашівський.

Комітет заряду фондом лїтератів:

В. Гнатюк. М. Грушевський. І. Кокорудз. І. Франко

4) Принято буджет наукових видань і адмініcтрації в такій висоті:

Записки, 6 кн.	16.300 кор.
Збірники секцій, 3 кн. . . .	8.700 „
Укр. р. Архів, 1 кн. . . .	2.700 „

Студії з поля сусп. наук, 1 кн. .	2.700	кор.
Укр. руська бібліотека, 1 кн. .	3.500	„
Жерела і Памятки, 2 кн. . .	5.000	„
Етноґр. Збірник, 2 кн. . . .	5.000	„
Матеріяли до укр. етн., 1 кн. . .	3.000	„
Матеріяли до бібліоґрафії, 1 кн. .	3.200	„
Хроніка оба виданя, 8 вип. . .	2.500	„
Резерва наукових видань . . .	3.000	„
Німецькі видання	1.500	„
Секретаріят і канцелярія . . .	11.000	„
Бібліотека	12.000	„
Музей	4.000	„
Бібліоґрафічне бюро	1.500	„
Наукові екскурзії	2.800	„
Підмоги на наукові цілі . . .	3.000	„
Разом:	91.400	кор.

5) На пропозицію тов. „Учительська Громада“ постановлено при роздаваню підмог з фонду А. Бончевського давати першенство при рівних умовах тим петентам, що зобовяжуть ся служити два роки в українських приватних ґімназіях.

X зас. дня 21 червня.

1) Постановлено зареєструвати книгарню в торговельнім суді та виробити для неї кредит у банку. 2) Принято до відома заяву, підписану властителями сусідної реальности під ч. конскр. 258$^1/_4$, з нагоди будови на ній камениці. 3) Принято до відома письмо тов. „Просвіти“ в справі ювилею М. Шашкевича. 4) Признано „Товариству вакацийних осель“ у Львові даток 10 кор. 5) Постановлено відступити безплатно деякі книжки „Читальни Руської Бесіди“ в Сереті (Буковина) і „Читальни Просвіти“ в Кракові. 6) Признано д. Е. Форостині на пропозицію етноґр. комісії підмогу в квоті 100 кор. на етноґр. екскурзію. 7) Признано секретареви В. Гнатюкови відпустку на час шкільних ферій, а аплікантови музея М. Залізнякови на півтора місяця. 8) В. Гнатюк предложив іменем окремої комісії змінений реґулямін гонорарів за праці, друковані в виданях Товариства. Принято точки 1—7, а дальші відложено на пізнійше. 9) Касієр В. Козловський предложив справу звільнення його від вересня від дотеперішних занять у Товаристві

по причині виїзду на один рік до Відня. Відложено полагоду справи на пізнійше. 10) Принято до відомости, що вдова по директорі К. Беднарськім згодила ся замість одноразової відправи на місячну пенсію, яку означено на 50 кор місячно.

XI зас. дня 6 липня.

1) Постановлено повідомити комітет для обходу столітних уродин М. Шашкевича, що Товариство видасть критичне видане його творів і тим зазначить свою участь в ювилею. 2) Признано дру З. Кузелї підмогу на наукову екскурзію в квоті 100 кор. 3) Постановлено звільнити д. М. Федюшку від занять у Товаристві від 1 жовтня і признано йому 250 кор. підмоги на виїзд для студій. 4) Принято до відомости, що мінїстерство відкинуло рекурс книгарнї в справі заложеня філії в Чернівцях. 5) Продовжено відпустку д. Вол. Дорошенкови до 1 серпня. Функціонарям бібліотеки визначено відпустку на час від 15/7 до 31/8. 6) Поручено в часї ферій полагоджувати пильні справи д. В. Козловському в порозумілю з заст. голови Гр. Пежанським, а евентуально й з иншими присутними членами Видїлу. 7) Принято одного нового члена.

Засїданя секцій.

ЗАСЇДАНЯ ІСТОРИЧНО-ФІЛЬОСОФІЧНОЇ СЕКЦІЇ.

IV зас. дня 3 мая.

1) Д. Іван Кревецький предложив статю п. н. „Неоправдані докори. До історії т. зв. Руського Інституту (Studium ruthenum) на львівськім універсітетї кінця XVIII — поч. XIX вв.) Ухвалено друкувати в „Записках“. 2) Д. Олекса Назаріїв предложив статю п. н. „Етноґрафічна теріторія угорських Українцїв“. Докінчене відложено на дальше засїдане.

Зміст працї д. І. Кревецького:

Автор вияснює причину короткого істнованя т. зв. „Руського Інституту“(Studium ruthenum) — українських богословських і фільософічних викладів на львівськім універсітетї кін. XVIII — поч. XIX вв. Всупереч усім дотеперішним поясненям причину сю бачить у самім зародку згаданої інстітуції — в її призначеню.

V зас. дня 10 мая.

Секція уконституувала ся на ново так:

Директор: Мих. Грушевський.
Заст. дир.: Др. С. Дністрянський.
Секретар: Ів. Кревецький.

VI зас. дня 17 мая.

1) Д. Іван Кревецький зреферував статю дра Я. Гординського п. н. „Автобіоґрафія Теодора Лисяка“. 2) Д. Олекса Назаріїв реферував свою статю про теріторію угорських Українців, яку ухвалено друкувати в „Записках“.

Зміст праці д. О. Назарієва:

З приводу „Етноґрафічної Карти“ дра С. Томашівського (уміщеної в III вип. „Сборника по славяновѣденію“), зміст якої поставив собі завданєм систематично розглянути і оцінити, автор робить характеристику сучасного стану дослідів над людністю і теріторією т. зв. Угорської Руси. Констатуючи сумний їх стан, переходить до оцінки жерел для уложеня етноґрафічної мапи, зазначує непевність дат головного жерела — мадярської урядової статистики та підкреслює значінє в справі ствердженя сього факту попередніх розвідок дра С. Томашівського, який в новій своїй праці примушений був одначе оперти ся лише на таке недостаточне жерело. Доповнюючи пропуски в огляді попереднього картоґрафічного матеріялу, автор розглядає зміст пояснюючого тексту до мап і самі мапи та на підставі поданого автором і инших жерел пробує зробити топоґрафічну і етноґрафічну характеристику теріторії угорських Українців-Русинів, принагідно роблючи свої уваги, замітки та спростованя з приводу висновків, тверджень та дат укладача. При перегляді числових дат автор висловлює свою думку про необхідність побільшити число Українців-Русинів на Угорщині супроти того, яке подав др. С. Томашівський, а твердженє се підкріплює відповідними арґументами; подані укладачем обчисленя визнає не точними, лише приблизними, що можуть одначе послужити орієнтаційними вказівками до дальших дослідів у сім напрямі; тому з таблиць, доданих до мап укладачем, вибирає лише деякий матеріял та прилучуючи до його для порівнаня дати мадярської урядової статистики, укладає їх у дві таблиці. Подавши ще свої уваги про „Перегляд громад головної руської теріторії“ та про „Показчик назв громад“, автор вкінці коротко розглядає самі мапи та приходить до висновку, що не дивлячи ся на браки, помічені ним у праці дра С. Томашівського, всеж таки вона являєть ся з усіх істнуючих досі найбільше певною та найбільше солідно і науково зробленою. Замітки свої що до етно-статистичного

методу дра С. Томашівського, з яким не годить ся, автор на разї усуває, полишаючи їх до иншої окремої статї.

VII зас. дня 24 мая.

1) Др. Ів. Франко предложив свою статю п. н. „Слїди Русинів у Семигородї в XII–XVI ст.“. 2) Др. Іляр. Свєнціцький зреферував третю частину „Опису рукописів Народ. Дому з колекції А. Петрушевича“, яку ухвалено друкувати як VII т. „Укр. р. Архіва“.

Зміст працї дра І. Франка:

Навязуючи до того, що сказав проф. М. Грушевський у І томі своєї „Історії України-Руси“ про Русинів у Семигородї і їх останки на початку XIX в., автор на основі книжок: F. Müller, Deutsche Sprachdenkmäler aus Siebenbürgen, Fontes rerum Austriacarum, Zweite Abteilung, Bd. XV, та одного старого друку з латинським описом Семигорода з першої половини XVI в. звів до купи ряди ґеоґрафічних назв, імен осіб та титулів і слів, що характеризують соціяльне положенє або занятє людий, усе слів, у яких можна добачити слїди славянського, а особливо руського походженя. Обік Русинів знайшли ся інтересні слїди побуту Панонців у Семигородї. На підставі документів, поміщених у згаданім томі Fontes, автор представив епізод із часу панованя короля угорського Андрія II, пробу оселеня нїмецьких хрестоносців у північнім Семигородї на руській територїї над рікою Борзою (terra Borza); ся проба скінчила ся нещасливо, бо король Андрій, хоч надїлив Хрестоносців значними привілеями, остаточно почув себе змушеним прогнати їх із своєї держави.

VIII зас. дня 13 червня.

1) Проф. М. Грушевський зреферував статю д. Широцького п. н. „Дещо з української творчости артиста-маляря Тропініна (1776—1857)“, яку ухвалено друкувати в „Записках“. 2) Відчитано і полагоджено письмо д. Гната Хоткевича в справі друку його праць.

Зміст працї д. К. Широцького:

Автор розглядає творчість Тропініна як оден з остатнїх проявів того впливу, який мала на Москву Україна в пору розцвіту

свого раціонального, культурного й політичного житя. Василь Тропінїн, відомий на початку XIX ст. портретист (1776—1857) цікавий для нас власне тим, що хоч Москаль по походженю, переняв був якийсь час і від своїх учителїв і через обставини житя українську манеру. Будучи кріпаком до 1824 року і живучи серед української природи та людей, він, як каже автор, не міг бути иншим, як Українцем по формам своєї творчости й по духу. Аж пізнїйше, коли він увільнившись із кріпацтва поселив ся в Москві, український вплив зменшив ся. Автор спиняєть ся на сїм українськім періодї в творчости Тропініна і розглядає подрібно деякі важнїйші його працї.

IX зас. дня 21 червня.

1) Проф. М. Грушевський зреферував свою статю п. н.: „Нові конструкції початків словянського і українсько-руського житя. Критичні замітки". 2) Д. Ів. Кревецький предложив замітку д. Я. Біленького п. н. „Угроруські лїтописні записки". Обі статї ухвалено друкувати в „Записках".

Зміст працї проф. М. Грушевського:

Статю свою автор присвячує розвідкам Пайскера, головно Die ältere Beziehungen der Slaven zu Turko-Tataren und Germanen und ihre sozial-geschichtliche Bedeutung i Neue Grundlagen der slavischen Altertumskunde; признаючи визначні конструктивні здібности Пайскера і велику вагу порушених ним питань, вважає необґрунтованими виводи його про відвічне поневолене Словян і викривлене сею одвічною неволею загальних індоевропейських підстав побуту і господарства. Близше спиняєть ся над теорією полїської правітчини Словян, урало-алтайського панування над ними й поневоленнє словянських „смердів" урало-алтайськими кочевниками-скотарями.

Зміст працї д. Я. Біленького:

Автор оголошує вперше повний текст т. зв. Гукливської лїтописи (1660—1830), яка доси звісна була тільки з декількох фраґментів (з похибками!), поданих в угро-руській Христоматії Сабова. Крім того подає декілька дрібнїйших лїтописних записок (пр. записки в біблії Острожській 1581 р. в селї Бедевлї у Марамороши [XVIII в.] й ин.)

X зас. дня 28 червня.

1) Д. Іван Кревецький зреферував свою статю п. н. „З новійшої історії Галичини“, призначену для ЛНВістника. 2) Проф. Грушевський зреферував статю о. М. Зубрицького п. н. „Канонічна візитація парохії Ріпник в коросняньскім деканаті в Галичині в 1780 р.“ Постановлено просити автора, щоби поробив деякі зміни.

Зміст праці о. М. Зубрицького:

На приказ перемиського епископа Максиміліяна Рилла прибув 1780 р. до парохії Ріпник о. Іван Хризостом Бернакевич, апостольський і ґенеральний нотар консисторський, щоби її оглянути. Зі свого осмотру списав реляцію, якої відпис якимсь припадком опинив ся між старими паперами парохії в Команчі коло Лупкова. В статї зазначено, що д. Іван Верхратський в своїй розвідці п. н. „Говор Замішанців“ (Записки Наук. Тов. ім. Шевченка т. III) покликуючи ся на якийсь місцевий перекав, якого змісту не подав, пише, що Замішанції се потомки пійманців у війнї Поляків із козаками. В статї говорить ся про те, що сей здогад цїлком безосновний, бо Ріпник і сусїдні села були заселені ще перед козацькими повстанями. В осмотрі описує візитатор тамошну церков і вичисляє поодинокі предмети, церковні ризи, богослужебні книги і прибори. Відтак подає грамоту з 1581 р., якою надали три брати Каменецькі місцевому священникови Дамянови Баньковському парохіяльне поле і вичислили данини від парохіян. З часом родина Баньковського розмножила ся на ріпницькім попівстві, через що розгоріла ся між ними суперечка, бо всї мужеські члени хотїли бути попами, хоча не мали до сього відповідних умов і для всїх не ставало місця. Про сей спір подана в реляції записка з 1701 р. цїкава з того, що в нїй виписано засуд на двох поповичів. Візитатор займав ся також справою убутку ерекції через в'оране сусїдів селян. Тодїшний парох Василь Париловський зазнав богато прикростий від коляторів, які не давали йому звозити дерево на будову попівства, а посесор Ґрабковський нападав навіть на його людий і побив їх, при чім іще жалував, що попа не побив, як се він на Руси бив попів бичами. Відтак подано в реляції, кілько людий приступило до великодної сповіди, які данини дають вірні парохови, та які і від коли є метрики.

XI зас. дня 6 липня.

1) Др. Ів. Франко предложив статю п. н. „Празник святого Спаса". 2) Д. Іван Кревецький зреферував статю дра Д. Лукіяновича п. н. „Спірні і сумнївні питаня в житеписи О. Юр. Федьковича". Обі праці ухвалено друкувати в „Записках".

Зміст праці дра Ів. Франка:

Знайшовши в однім рукописї бібліотеки Народного Дому староруське оповіданє про установленє празника св. Спаса на день 1 серпня князем Андрієм Боголюбським, на память його побіди над Болгарами, автор зібрав ріжні відміни сего оповіданя і те, що було доси сказане про нього в російскій науцї, в працях митрополита Сергія, Голубінського та Шлякова і принявши на увагу церковнославянський канон з похвалами св. Хресту, Христови та Богородицї, який у празничних мінеях містить ся під днем 31 липня (навечеріє празника Спаса) і під днем 1 серпня, на який канон російські вчені не звернули ніякої уваги, задовільняючи ся вказівками ріжних Типіків та молитвословів, автор доходить до висновка, що коли обі части канона без сумнїву грецького походженя, зложені в Константинополї в половинї X в., то натомість оповіданє про похід Андрія Боголюбського на Болгар треба признати староруським твором, написаним в інтересї князя Андрія в його столицї Володимирі над Клязмою. У вступі до сеї розвідки подано народні віруваня та обряди Українців та Великорусів, звязані з празником Спаса, а також слїди культу того празника в назвах церков, присвячених йому і будованих ріжними часами в ріжних місцевостях.

Зміст праці дра Д. Лукіяновича:

В розвідцї говорить ся про три спірні питаня з Федьковичевого житя: про походженє поета, про його мандрівку в Молдаву і про його ролю в сервітутовім процесї 1864 р.

На підставі листів самого Федьковича поставлена була свого часу гіпотеза, що поет походить від мужика Коссована і Анни Гординської поза її законним подружем. Небавом виведено

богато даних, які розбили т. зв. косованщину. Але зроблено се без методи. Автор розвідки приняв критичний лист Федьковича за історичний документ, приклав до нього метод внутрішної критики документів і виказав безпідставність косованщини.

На підставі листів писаних до проф. Стоцького малярем Роткелем, який проживав з Ф—чем у Молдаві і при помочи вісток про розрухи на Буковині в 1848 р. старав ся автор у другім розділї своєї розвідки визначити час Ф—вого побуту на Молдаві і твердить, що Ф—ева подорож до того краю не мала характеру утечі.

Докладно і критично оброблено ролю Ф—ча в сервітутовім процесї. Поетови зроблено докір, що він, заступаючи в сервітутовім процесї гірські громади, зробив з панами некорисну для мужиків угоду і наніс їм великі втрати. Користуючись урядовими актами, виказав автор, що не Ф—ич був автором критичної угоди, тілько комісар Клюсїк, виказав також, що ся угода цїлком не була некорисна для мужиків, а навіть противно. Виходить, що Ф—ич не зрадив мужиків, а всї дотичні закиди пливуть або зі злої волї, або частїйше ще — з повного незнаня і нерозуміня сервітутових справ і процесів.

XII зас. дня 13 липня.

1) Д. Мик. Залїзняк предложив реферат з книжки І. Дешелета, Підручник передісторичної археольоґії кельтийської і ґальоромансьхої. 2) Д. Ів. Кревецький зложив справоздане з працї д. Ев. Тишинської про „Впливи Поґодіна в Галичинї", присланої на розгляд секції. 3) Проф. М. Грушевський зреферував статю д. Возняка п. н. „Ізза редакційних куліс віденського „Вістника" і „Зорі Галицької". Ухвалено друкувати в „Записках".

Зміст статї д. М. Возняка:

З редакційних паперів віденського Вістника в архіві тов. „Просвіта" ві Львові і паперів Ос. Лозинського в приватних руках добув автор такий матеріял, що з ріжних причин, а передовсїм з неохоти редакцій до тодїшнїх прихильнихів розвою української культури й лїтератури в Галичинї в народнім напрямі, не дістав ся у згададані часописи. Жмуток матеріялів, цїкавих передовсїм для характеристики такого оборонця народної мови, як Лозинський (прим. протест Лозинського проти обману Деп. Зубрицького з на-

годи друку історії), попереджає орієнтацийна статейка, в якій знову використаний рукописний матеріял, що не надає ся на опублїковане у цілости.

ЗАСІДАНЯ ФІЛЬОЛЬОҐІЧНОЇ СЕКЦІЇ.

II зас. дня 24 мая.

1) Д. Ілля Кокорудз зреферував статю проф. Вол. Перетца п. н. „Памяти Павла Житецького", яку ухвалено друкувати в „Записках". 2) Др. К. Студинський предложив збір документів до історії духовної семінарії у Львові за часів М. Шашкевича разом зі студією. Постановлено друкувати.

III зас. дня 31 мая.

1) На внесенє д. О. Барвінського висловлено бажанє до Видїлу, щоби з огляду на слабе здоровлє Ів. О. Левицького прискорив друк його „Бібліоґрафії". 2) Др. Іл. Свєнціцький предложив передмову до українських похоронних голосїнь, яку ухвалено друкувати в „Етноґр. Збірнику". 3) Вибрано дійсними членами: а) Костантина Михальчука, українського фільольоґа в Київі. б) М. Ів. Петрова, вислуженого професора духовної академії в Київі.

Зміст передмови дра І. Свєнціцького:

Передмова до похоронних голосїнь складає ся з короткого огляду ґенези голосїнь взагалї і ґеоґрафічного походженя українських в особливости. В будові голосїнь замітні: нерівномірна ритмічність, що відповідає протяглому речітативу в повнім маршовім темпі; пісенний склад, нерівномірний ритм речітатива дум, та комбінація ріжнотворних стихів. На підставі того, як і на основі поетичних картин, голосїнє належить віднести до пісенно-поетичного віддїлу народньої словесности, яка вийшла з первісної імпровізациї. З часом вся вольна імпровізація стала складовою частиною похоронного обряду; нинї голосїнє, хоч не є складником признаного похоронного обряду — то все таки, по традиції, воно задержало на собі всї цїхи обрядности. Епітет у всїм своїм ріжно-

навітнім богатстві свідчить одначе, що головною основою сеї обрядности була вільна імпровізація, яку тільки місцями виперла шабльонова форма. Наколиж канва богатьох голосінь не остає все таки тою самою, то се залежить у головній мірі від тотожности почувань усіх жалібників, що оплакують дорогого мерця. Почуваня сї знаходять собі вираз у сплетеню ліричних і епічних мотивів, які постійно чергують ся і постепенно зміняють ся відповідно світоглядови плачучих, отже носять на собі перш усего слїди світогляду дохристіянського і христіянського, а там і хвилї.

ЗАСЇДАНЯ МАТЕМАТИЧНО-ПРИРОДОПИСНО-ЛЇКАРСЬКОЇ СЕКЦІЇ.

III зас. дня 28 червня.

1) Др. В. Левицький зреферував статю дра В. Ґериновича п. н. „Начеркнене полуденникової лінії". 2) Др. С. Рудницький предложив плян вакацийних екскурзій, що мають на цїли близше розслїджене відкритих ним давнїйше леднякових слїдів у Мармороши (на Угорщинї). 3) Др. Ів. Раковський предложив справозданє з своєї наукової екскурзії. Він пробував в океанографічнім музею в Монаку, а потім у зоольоґічній ляборатории в Вільфранш. Робив студиї над амфіподами і відкрив кілька нових пород та кільканайцять спеціяльних відмін.

Засїданя комісий.

ЗАСЇДАНЯ АРХЕОҐРАФІЧНОЇ КОМІСІЇ.

II вас. дня 3 мая.

1) Проф. М. Грушевський подав до відома стан друку нових томів „Жерел“ (дра С. Томашівського і дра М. Кордуби) та „Памяток“ (проф. В. Перетца). 2) Вас. Матвіїв подав інформації про архівні жерела до Дорошенка в Вятцї.

III вас. дня 17 мая.

Проф. М. Грушевський предложив справу виданя „Дневника“ Я. Маркевича. Ухвалено приступити до його виданя й просити Виділ на випадок потреби визначити на те надбуджетові томи „Жерел“.

IV вас. дня 13 червня.

Проф. М. Грушевський подав до відома, що д. Вадим Модзалевський в Чернигові згодив ся на проповицію взяти на себе видане „Дневника“ Я. Маркевича. Що до пляну виданя, то належить наперед видати невидані т. IV—VI, а опісля поновити в новім повнїйшім виданю опублїковані вже т. I—III; на кінци VII т. видано би показчики. Постановлено друкувати „Дневник“ без пропусків, менше важні уступи дрібним письмом; поясненя давати в ногках. Томи мають виносити коло 25 аркушів друку. Друк вести в Київі.

V зас. дня 28 червня.

1) Комісія уконституувала ся так: Голова: М. Грушевський; заст. голови: др. І. Франко; секретар: Ів. Джиджора. 2) Вибрано нових членів: Миколу Василенка в Київі; Мих. Возняка у Львові; Альфреда Єнзена в Штокгольмі; дра Мир. Кордубу в Чернівцях; Вадима Модзалевського в Чернигові; Волод. Перетца в Київі; Гіядора Стрипського в Будапешті.

ЗАСІДАНЯ ЕТНОҐРАФІЧНОЇ КОМІСІЇ.

II зас. дня 9 червня.

1) Вибрано на ново дотеперішню президію: Др. Ів. Франко, голова; др. Вол. Охримович, заст. голови; Вол. Гнатюк, секретар. 2) Др. В. Охримович предложив справу опублїкованя квестіонаря про записуванє народнїх весільних обрядів. Поручено його уложенє референтови та постановлено опісля його надрукувати і розіслати в ріжні околиці. 3) Вибрано членом комісії дра Іляр. Свєнціцького. 4) Постановлено віднести ся до Видїлу, щоб визначив д. Евг. Форостинї підмогу в квоті 100 кор на екскурзію для записуваня весільних обрядів і пісень.

Справоздане з бібліотеки

за час від 1 мая до 31 серпня 1911 р.

I ВІДДІЛ.

(Книжки, часописи, карти й ин.)

а) Загально. В часї від 1 мая до 31 серпня 1911 р. (з $1^1/_2$ місячною перервою підчас лїтних ферій [15/VII—31/VIII]) вписано в катальоґ I-ого відділу 710 нових чисел (21.050 - 21.760) у 957 томах і випусках; до вписаних давнїйше дописано 1095 тт. і вв. Разом вписано в катальоґ 2052 нових томів і випусків.

До відділу I-ого закуплено: книгарською дорогою 43 твори у 51 томах і випусках за 250.41 кор. (214·02 к. +14·30 рб.); антикварською й приватною дорогою 115 тв. у 166 тт. і вв. за 560·74 кор. (233·88 к.+88·16 рб.+87·00 мар.). Разом: 158 тв. у 217 тт. і вв. за 811·15 кор.

З обміну (виданями й дублєтами) з науковими інституціями, редакціями й приватними особами бібліотека дістала 552 тт. і вв.

З дарів прибуло: 808 тт. і вв. + 13 карт (мап) + кілька збірок листкових друків.

Разом з купна, обміну й дарів (I відділ): 1577 тт. і вв. + 13 карт + кілька збірок листк. друків.

До I ого відділу бібліотеки дарували отсї особи, інституції й видавництва:

1) Х. Алчевська (Харків) — 1; 2) М. Баран (Львів) — 10; 3) Др. Б. Барвіньский (Львів) — 4; 4) Вид. „Бібліотека для рус.

молодіжи" (Коломия) — 1; 5) Вид. „Бібліотека для молодіжи" (Чернівці) — 1; 6) Бібліотека Г. А. Кукліна (Женева) — 75; 7) В. Бирчак (Дрогобич) — 1; 8) Благ. Общ. изд. общ. и деш. книгъ (С.-Петербург) — 5; 9) о. І. Бодруґ (Вінніпеґ) — 3; 10) Ів. Бойко (Шишківці) — збірка дріб. друків; 11) Dr. H. Bourgeois (Brüssel) — 1; 12) Вид. Сп. укр. учительства (Коломия) — 2; 13) Ів. Вовняк (Львів) — 40; 14) М. Возняк (Львів) — 2; 15) Г. Гануляк (Львів) — 8; 16) В. Гнатюк (Львів) — 4; 17) Др. Я. Гординський (Коломия) — 9; 18) М. Грінченко (Київ) — 5; 19) Ред. „Громадського Голосу" (Львів) — 2 бр.+збірка др. др.; 20) Ред „Діла" (Львів) — 1; 21) Дир. укр. жін. ґімназії сс. Василіянок у Львові — 1; 22) Дир. ц. к. ґімн. (укр.) в Перемишли — 1; 23) Дир. укр. ґімн. в Рогатині — 1; 24) Дир. ц. к. ґімн. (укр.) в Тернополи — 1; 25) Дир. укр. ґімн. в Яворові — 1; 26) В. Дорошенко (Львів) — 37; 27) Д. Дорошенко (Катеринослав) — 3; 28) Друкарня І. Айхельберґера (Львів) — 2; 29) С. Єфремов (Київ) — 1; 30) Б. Загайкевич (Львів) — 4; 31) Б. Заклинський (Кути) — 8 + зб. др. др. + 28 укр. п. карт; 32) Закорд. ґрупа У. С. Д. Р. П. — 27 + 6 мап; 33) Ред. „Землї і Волї" (Львів) — 3; 34) А. Жук (Львів) — 3; 35) К. Ковалюк (Старі Кути) — збр. др. др.; 36) В. Козловський (Львів) — 1; 37) Ф. Королїв (Львів) — 12; 38) Ів. Коцюмбас (Куритиба) — 2; 39) Ц. к. Кр. Шкільна Рада (Львів) — 3; 40) Ів. Кревецький (Львів) — 2; 41) Р. Кремар (Едмонтон, Америка) — 1; 42) Ів. Крипякевич (Львів) — 19; 43) Р. Кульчицький (Львів) — 16; 44) К. Левицький (Олесько) — 8; 45) Б. Лепкий (Краків) — 1; 46) Ред. „Літ.-Наук. Вістника" (Київ-Львів) — 11; 47) М. Лозинський (Львів) — 1; 48) В. Лотоцький (Львів) — 6; 49) В. Масляк (Львів) — 4; 50) Ред. „Moravsko-slezská Revue" (Моравська Острава — Берно) — 3; 51) М. Муретов (Париж) — 4; 52) N. N. — 2; 53) N. N. (Берлїн) — 6; 54) N. N. (Варшава) — зб. др. др.; 55) N. N. (Дрогобич) — 1; 56) N. N. (Канада) — 2; 57) N. N. (Чесники) — 2 + зб. др. др.; 58) Нар. Гостинниця (Львів) — 1; 59) Нар. Комітет (Львів) — 27 + зб. др. др.; 60) Ред. „Нар. Слова" (Львів) — 4; 61) Ред. „Нашої Ніви" (Вильно) — 4; 62) А. Новак (Вінніпеґ) — 5; 63) С. Олеськівна (Львів) — 186; 64) А. Онищук — збр. др. др.; 65) В. Панейко (Львів) — 4; 66) Я. Пастернак (Львів) — 3; 67) З. Підлуський (Тисьмениця) — збр. др. др.; 68) Повіт. Шкільн.

Союз (Збараж) — 1; 69 Ів. Попович (Броди) — 3; 70) о. Ф. Рабій (Самбір) — 1; 71) Т. Ревакович (Львів) — 22 + зб. др.; 72) Тов. „Руська Бесїда“ (Чернівцї) — 3; 73) „Ruthenian Bookstore“ (Скрентон, Па) — 1; 74) Др. Іл. Свєнцїцький (Львів) — 1; 75) Селянська Каса (Чернівцї) — 1; 76) Тов. „Сокіл“ (Львів) — 1; 77) М. Ставицький (Томск) — 3; 78) Е. Стебновський (Львів) — 10; 79) В. Степанківський (Львів) — 20 + 7 мап; 80) С. Танчаковський (Золотий Потік) — 84; 81) Вид. „Торбан“ (Львів) — 2; 82) Укр. Клюб в Одесї — 1; 83) Укр.-р. Вид. Спілка (Львів) — 9; 84) Філїя „Просвіти“ в Богородчанах — зб. др.; 85) Др. Ів. Франко (Львів) — 9; 86) М. Хоркавий (Львів) — 1; 87) Ів. Чупрей (Яблонів) — зб. др.; 88) В. Щербаківський (Київ) — 1; 89) Л. Юркевич (Львів) — 1.

До дублетів відкинено при вписуваню 355 тт. і вв.; продано за 2·30 К.

б) Старі друки. У відділї стародруків прибуло в часї від I/V—31/VIII 1911 р. 9 нових чисел у 9 томах: церковно-словянських й українських 4 ч. у 4 т., чужих 5 ч. у 5 т. Разом дня 31 серпня 1911 р. було: I церковно-словянських й українських стародруків 171 ч. у 172 т.; II стародруків чужих 386 ч. у 494 т. Усїх: 557 чч. у 666 тт.

II ВІДДЇЛ.

(Рукописи, автоґрафи, диплькомати).

В часї, обнятім сим справозданєм, куплено отсї рукописи за 12 кор.:

1) Трефологіон (XVII в.); 2—3) два Ірмологіони (XVIII в.); 4) Псалтир (XVIII в.); 5) Поминик (XIX в.); 6) декілька фраґментів новійшого часу.

Крім того дарували:

1) Др. В. Ґеринович (Самбір) — 1 перґ грамота (заява сандецького каштеляна Мнїшка з 1641 р. про продаж свому підданому ґрунту); 2) Ів. Максимчук (Стрий) — а) 2 письма еп. Л. Шептицького (з рр. 1777 і 1778) до стрийського декана; б) фраґмент записок стрийського декана Хлїбкевича (кін. XVIII в.); в) Erträgniß-Ausweis церков у Конюхові — Колодницї (львівської дієцезії, стрий. деканату) з 1818 р.; 3) В. Нагірний — 1 рук.

(нов.); 4) М. Павлик — останок паперів по пок. М. Бучинськім (17 оріґ. листів М. Драгоманова до М. Бучинського + копії й бруліони листів М. Бучинського до М. Драгоманова + 1 фотоґр. Драгоманова).

Всім Вп. Жертводавцям Управа бібліотеки складає щиру подяку.

Фреквенція.

В часї від 1/V – 31/VIII 1911 р. визичено з бібліотеки:

	тт.	на реверсів
до „Наукової робітні“	496	314
до дому	524	360
разом	**1020**	**674**

Управа бібліотеки.

Справоздане з музея

за час від 1 мая до 31 серпня 1911 р.

В сім часї одержав музей на замовлене: від Б. Заклинського 2 окравки (пояси) з Вижниці на Буковині, 1 мужеську гуцульську сорочку з Путилова (Буковина), 1 жіночу гуцульську сорочку з Бергомета (Буковина), 1 жіночу сорочку з Старих Кутів, 1 ленту, гуцульські пацьорки, гуцульську мошонку, люльку, наручниці, вишивки з Рожнова, 10 таблиць вишивок із Старих Кутів.

Дарували до музея:

О. Маковей торбан і ліру Федьковича; С. Бурко збірку хрестиків з Княгинина коло Станїславова; Б. Заклинський 2 глиняні збанки зі Старих Кутів

Колєцію вишивок зібрану в Київі для нашого музея по части з дару М. Біляшевського, по части з закупок у продавців, упорядковано тамже і нашито на картони (158), які були одержані в тім часї і розміщені в музеї.

Ще перед Великодними Святами умістила управа музея в пресї заклик до нашої суспільности в справі збираня писанок. Заклик сей мав несподіваний успіх. У відповідь на нього прислали до музея писанки (музей оплачував лише кошти пересилки) отсї особи:

Г. Сібик, учитель у Руській Молдавиці на Буковині 16 писанок; Ф. Андрусевич 54 пис. з Косівщини; Т. Залеський 8 пис. з с. Садків, Заліщицького пов., 4 пис. в с. Балиці, Коломийського пов., 3 пис. з Коломиї, 2 пис. з Жижеви, Заліщ. пов., 1 пис. з Косова, 3 пис. з Угринців, Заліщ. пов.; Б. Заклинський 25 пис. зі Старих Кутів і 4 пис. з Тюдева; Н. Бойко 14 пис. з Чорногув, Вижницького пов.; О. Лаври-

шак 6 пис. з Осердове, Белзського пов.; О. Купчинська 32 пис. з Ператина, Радехівського пов.; Палатин 37 пис. з Хороброва, Сокальський пов.; І. Ґеринович 7 пис. зі Сторожів Великих коло Сянока, 2 з Загутиня к. Сянока і 1 з Попелів к. Сянока; Селянська Бурса в Тернополи (через А. Мусяновича) 2 пис. з Дітковець, Терноп. пов., 1 з Кутів, 2 з Манаєва, Зборівського пов., 3 з Іванкова, Борщівськ. пов.; Д. Попович 47 пис. з Коломиї; Ю. Абрисовська 11 пис. зі Старих Кутів; Т. Перейма 9 пис. з Ропиці Руської; В. Пилипюк 5 пис. з Топоровець, Городенського пов., 6 з Рожнова, Снятинського пов.; „Українська Школа" в Чернівцях 38 пис.; М. Лозинська 2 пис.; М. Тимяківна 20 пис. з Бабина к. Косова; Е. Олесницька 16 пис. з Чортівця, Городенського пов.; о. Волянський і Кисілевський з Криворівні 50 пис.; Е. Глушкевич 8 пис.; Г. Клим 10 пис. з Шил і Лисичинець, Збаражського пов.; М. Кузьмак 73 пис. з Жабя за Маґурою; А. Павлусевич 42 пис. з Брустур пов. Космач; О. Роздольський 250 пис., зібраних від ґімназіяльних учеників.

Разом отже надіслано до музея 814 писанок. Дехто подав також назви писанок. Усім жертводавцям складає управа музея на сім місці щиру подяку. Прислані писанки впорядковано і розложено в вітринах за склом.

М. Залїзняк.

Нові виданя Товариства.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка. Наукова часопись, присвячена передовсім українській історії, фільольоґії й етноґрафії, виходить у Львові що два місяці під редакцією М. Грушевського. Рік XX. Р. 1911, кн. III, Т. CIII. Львів, 1911. Ст. 244, 8°. Ціна 3 кор. Зміст: 1. Зміст тому ст. 3—4. 2. Нові конструкції початків славянського і українсько-руського житя, критичні замітки Михайла Грушевського: Пайскерова теорія одвічного словянського поневоленя і викликана нею діскусія, ст. 5-27. 3. Студії над українськими пароднїми піснями, подає Іван Франко, XXXIII, Хмельнищина (далї), ст. 28--53. 4. Економічна політика російського правительства супроти України в 1710—1730 рр., написав Іван Джиджора (далї), ст. 54—97. 5. Дещо з української творчости артиста-маляра Тропініна, подав Кость Широцький, ст. 98—112. 6. Павлин Свєнціцкий, публїцистична, наукова та лїтературна його діяльність, написав Володимир Радзикевич (докінчене), ст. 113—190. 7. Miscellanea: а) З історії м. Підгородя, под. І. Крипякевич; б) Неолїтичні знахідки в околицях Нагуєвич і їх сучасне уживане, под. Ів. Франко; в) Перекази про багатирів подав П. Смола, ст. 191—204. 8. Наукова хроніка: Проґрами для збираня українських діялектичних одмін, под. Ів. Зілинський, ст. 205—208. 9. Бібліоґрафія: праісторія, археольоґія, історія штуки, історія політична і культурна, право, лїтература (реєстр ширших обговорень), ст. 209—241. Оголошеня, ст. 242—244.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка. Наукова часопись, присвячена передовсім українській історії, фільольоґії

й етноґрафії, виходить у Львові що два місяці під редакцією М. Грушевського. Рік XX. Р. 1911, кн. IV. Т. CIV. Львів, 1911. Ст. 240, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст: 1. Зміст тому, ст. 3–4. 2. Полемічне письменство в р. 1608, студія Кирила Студинського (докінчене слідує), ст. 5—37. 3. Студії над українськими народніми піснями, подає Іван Франко: Хмельницький, Чаплїнський і Барабаш, ст. 38—72. 4. Угроруські лїтописні записки, под. Я. Біленький, ст. 73 82. 5. До біоґрафії й характеристики Миколи Устіяновича, под. Ярослав Гординський, ст. 83—122. 6. Спірні і неясні питаня в житю Осипа Юрія Федьковича, написав Денис Лукіянович, ст. 123—173. 7. Miscellanea: а) Дзвін Сави Чалого, под. К. Широцький; б) Замітки Ів. Могильницького до виданя Руської Правди Раковецкого; в) Віршові проби Юліяна Величковського, под. М. Возняк, ст. 174–191. 8. Наукова Хроніка: Українознавство в російськім покажчику самоосвіти, под. В Дорошенко, ст. 192—200. 9. Бібліоґрафія: праісторія, археольоґія, історія штуки, історія політична і культурна, етноґрафія, житє суспільно і культурне (реєстр ширших обговорень), ст. 201—237. 10. Оголошеня, ст. 238—240.

Хроніка Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. Р. 1911. Вип. II. Ч. 46. Справозданє за місяці: січень – цвітень. Львів, 1911. Ст. 34, 8⁰. Ціна 30 сот. Зміст: Засїданя Виділу. — Засїданя секцій (К. Широцький — Картина Т. Шевченка: Сама собі в хаті господиня. М. Грушевський — Два ювилеї. Др. Ів. Франко — Студії над укр. народ. піснями: Хмельницький і Барабаш. М. Грушевський — Записка Гендльовіка про банатських Запорожців. Тойже — Некрольоґ В. І. Серґеєвича. Др. Зен. Кузеля — Причинки до студій над нашою еміґрацією. М. Возняк — Граматика Лаврентія Зизанія в 1596 р. В. Каліцун — Засада дуалїзму в ґеометрії, ч. I.). — Засїданя комісій. — Участь Товариства в Шевченківськім святі в Москві. — Некрольоґи: Павла Житецького, Івана Ясеницькоко і Кароля Беднарського. — Справозданє з бібліотеки. — Справозданє з музея. — Товариства й інституції, що приступили до обміну виданями. — Нові видання Товариства.

Beiträge zur chemischen Kinetik. I. (In zwei Teilen). Von Julius Hirniak. Herausgegeben von der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. Mathematisch-naturwissenschaftlich-ärztliche Sektion. Львів, 1911. Ст. 102, 8⁰. Ціна 3 кор.